

Előfizetési árak:

Égész évre . 20 kor. — fill.
Félévre . . 10 > — >
Negyedévre . 5 > — >
Egy óra . . 1 > 70 >
Egyes szám ára 8 fillér

Kiadóhivatal:

Mária-utca 1. sz.
hol az előfizetések és a hirdetések elfogadtatnak.

Szerkesztői iroda:

Mária-utca 1. sz.
első emelet,
hová a lap szellemi részét
illető minden közlemény in-
tézendő.

Kéziratot

vissza nem adunk.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Düledező kártyavár.

Pécs, 1901. okt. 16.

Nincs nagyobb hazugság annál, hogy Magyarország önálló gazdasági politika nélkül is kifejlesztheti iparát s az iparúzó Ausztriával való vámszövetségben is képes agrárállamból átalakulni iparos állammá.

Hisz az osztrák-magyar vámszövetségnek már az alapeszméje is kizárja ezt. Gazdasági szempontból a vámszövetséget ennek legkitartóbb hívei sem képesek mással megokolni, mint a két államnak egymásra utaltságával. Azt mondják, hogy Magyarországnak mezőgazdasági terményei biztos elhelyezhetése végett van szüksége az osztrák fogyasztó piacra, a mit pedig csak közös vámterületen biztosíthat magának. Természetes tehát, hogy viszont ezért Magyarországnak kell biztosítania a saját fogyasztó piacát az osztrák ipar számára; mert a gazdasági politikában nem szokás ingyen, vizsontszolgáltatás nélkül valamit kapni és adni.

A vámközösség alapeszméje tehát a magyar mezőgazdaság és az osztrák ipar érdekeinek kölcsönös kielégítése; már alapjában véve képtelenség tehát egyfelől mezőgazdasági érdekeink védelmére ragaszkodni a vámközösséghez, másrészt pedig az osztrák ipar kiszorítását tűzni ki célul a magyar ipar kifejlesztésével. Ezért igazat kell adnunk az osztrák iparos világnak, mikor arról panaszkodik, hogy a magyar kormány iparfejlesztési akciója

ellenkezik a vám- és kereskedelmi szövetség alap gondolatával és egész szellemével.

De nem csak ellenkezik ezzel, hanem teljesen céltalan is, mert bármint erőlködünk is mindaddig, míg piacainkat a vámközösségben a fejlett osztrák ipar szabadon eláraszthatja cikkeivel, addig egészséges hazai ipar, a mely önerejéből legyen képes versenyezni a beözönlő külföldi iparcikkkel, ki nem fejlődhetik. Az a mesterséges dédelgetés, a melylyel kormányunk ipart teremteni törekszik, ezt a célt nemcsak el nem érheti, hanem egyik legnagyobb akadálya iparunk természetes ki-fejlesztésének.

Hisz naponta látjuk, hogy azokon a vidékeken, a hol hatalmas állami szubvenciókkal ny gyári vállalatok keletkeznek, ennek hatása nem az osztrák ipar kiszorításában, hanem a már létező hazai iparvállalatok tönkretételében nyilvánul. Legtöbbnyire osztrák vállalkozóknak jut a szubvenció, de ha belföldiek nyerik is el, idegen árukat csempésznek be, a mi közös vámterületen meg sem akadályozható s itthon hazai firmával látva el azokat ket-tős hasznát látják a mesterséges iparpártolási akciónak: egyfelől direkt pénzbeli segítséget élveznek a kormánytól, másfelől pedig a hazai iparcikk beszerzésére utasított hatóságoknak drága pénzen akasztják nyakukba magyar firma alatt selejtes osztrák áruikat.

A fogyasztó nagyközönségnek pedig hasztalan prédikáljuk, hogy hazafias kötelessége honi iparcikkkel fődözni szükség-

letét; megszokott beszerzési forrásait el nem hagyja, mikor azok olcsóbban és kedvezőbb fizetési módokat mellett látják el szükségleteit. A mesterséges támogatással létesített magyar gyáripár tehát kártyavárhoz hasonlít, melynek a fogyasztó közönségben biztos alapja nem lévén, a szabad verseny legkisebb szellőjére is ingadozik s összedőléssel fenyeget.

Igy látjuk legujabban, hogy a mesterségesen labra állított magyar fémipar a legnagyobb válsággal küzd. Mig a szubvencióból tartott s a közmunkák szükségletei nagyobbak voltak, szép fejlődésnek indult; de mihelyt a saját lábára kellett volna állnia s a hivatalos megrendelések is megcsappantak, nem tudnak megfelelő vevőközönségre szert tenni.

Fémáru-gyáraink tehát kénytelenek az üzemet megszorítani, vagy egészen meg is szüntetni. Egyedül a budapesti gépipar terén az utolsó hetekben huszezer munkás vesztette el kenyerét s most arról beszélnek a gyárak vezetői, hogy rövid idő múlva további tízezer munkást lesznek kénytelenek elbocsájtani, mert nem tudnak nekik munkát adni.

Pedig Magyarország szükséglete ezen a téren nem csökkent, hiszen a gépek alkalmazása minden foglalkozási ágban óriási kiterjedést vesz. Mi az oka tehát, hogy hazai gépgyárainknak még sincsen munkája? Semmi egyéb, mint az, hogy nem bírják ki a régi osztrák gyárak szabad versenyét, mert a közönség még mindig onnét szerzi be szükségletét.

A „Pécsi Figyelő“ tárcája.

Miért nem nősült meg a nagybácsi?

— A „Pécsi Figyelő“ eredeti tárcája. —

Irtá: Bors Margit.

Sok éven át legnagyobb gondjaim közé tartozott, hogy vajjon miért nem nősült meg a nagybácsi?

Kérdéseimre mindig azzal kecsgettettem, hogy majd ha nagy lány leszek, akkor meg fogja mondani, hogy történt a dolog.

Képzeltető mennyit faggattam, hogy tulajdonképp mikor leszek ő szerinte nagy leány. Végre tizennyolcadik születésnapom tüzetett ki a titok leleplezésére, mert mindaddig csak gyerek számba vétettem általa, nem csekély elkéséremre.

Ha tudta volna, hogy az ujjaimon számláltam, hogy még hányszor kell lefeküdnöm, míg megvirrad a várva várt nap, bizonyára nem sorolt volna még a nagy lányok közé.

Végre elérkezett. Miután a nagy lányok ajándékát egy csattanó csók kíséretében átvettem, lugasunkba vezetett, hogy zavartalanul elégítse ki kíváncsiságomat.

Valóságos Bakfisch láz vett erőt rajtam — a mint mellette leültem. Külsőm sem árulhatott el valami nagy-lányosságot, mert homlokát törölgetve azt a megjegyzést tette a jó nagybácsi, hogy mégsem kellett volna kérésemnek engednie.

Ha csak sejtettem volna mennyire fogok csalódni — bizonyára lecsillapultam volna. Bizton reméltem, hogy nagybátyám élete telve megtört szivekkel, párbajok, hűtlenség, csalfa árulás s tudja Isten még mi mindennel.

Képzetelem — oly tarka képet alkotott, hogy még mielőtt el kezdett beszélni szegény nagybácsi, én máris küzdöttem az előbukkanó könnyekkel.

Miután az ünnepi diszben levő asztalon álló virágcsokor illatát hosszan magába szivta, elkezdett beszélni:

„Atyám igen haragudott rám, hogy nem nézek asszony után“. Naponta kellett hallanom a szemrehányásokat ebbeli hanyagságomért s én csak türtem, mert ez ideig nem akadtam még olyan női lényre, ki szívemet sebesebb dobbanásra bírta volna, e nélkül pedig semmiképp sem akartam nősülni.

Egy szép napon szokatlan hévvel rontottam atyamhoz.

— Atyám — megtaláltam — kiálték — legfőbb óhajod teljesül, fiad megnősül. —

Egy pillanatra teiderűt arca, de csak-

hamar komolyan, mondhatnám — aggódva kérdezte:

— Kit akarsz elvenni?

— A tisztartó hugát — feleltem.

Ha azt mondtam volna, hogy a nagy-mamát akarom elvenni, nem lehetett volna külön következménye.

Mintha kővé vált volna, úgy nézett rám tágra nyílt szemekkel, soká, hosszan. Végre szakgatottan nyögte.

— Az nem lehet. Nem, az lehetetlen, hisz nem is ismered, — tevé hozzá megkönnyebülten.

— Még nem ismerem — ugyan, de ma láttam s pusztá látása elég volt arra az elhatározásomra, hogy vagy ez, vagy senki sem lesz nőm. Te dolgos, házias nőt óhajtottál számomra atyám s én őt dolgozva láttam meg.

— Ő és dolgozni — monda gúnyosan atyám.

Láttam, hogy egyelőre úgy sem érek célt, magára hagytam atyámat s kilovagoltam az erdőbe. Már későre járt az idő, mikor haza értem, atyámat nyugodtabban találtam.

Férfiak általában gyorsabban végeznek, mint a nők e tekintetben. Elmondtam atyámnak, ha nem adja beleegyezését, sohasem fogok megnősülni, mert ily benyomást még senki sem gyakorolt reám. Elhatároztuk, hogy

Az országos iparegyesület legutóbbi ülésén is szóvá tették, hogy a budapesti mészáros egyesület az általa létesített fagygyár berendezését osztrák gyárnál rendelte meg s ezért rosszalást indítványoztak a hazai ipart mellőző ipartestület ellen. Ez persze egy csöppet sem fog használni a magyar iparnak, mert a mai üzleti szellemű világban bizony mindenki iparkodik minél előnyösebben beszerezni szükségleteit.

Hogy pedig a kezdet nehézségeivel küzdő hazai ipar minden mesterséges dédelgetés dacára sem veheti föl a versenyt a fejlett és régi összeköttetésekkel bíró osztrák iparral, azt a szomorú példa napról-napra igazolja. A gyöngye csemete védelemre szorul, de a magyar kormány nagyon rosszul választotta meg a védelem eszközét. Üveg burával védelmezi a szél ellen s nem gondolja meg, hogy az a csemete csak még jobban meg fogja sínyleni ezt a védelmet, ha egyszer kinőtt a bura alól s a szabad levegőre kerül, melynek érintését nem szokta meg.

Védőkarót kell a gyenge csemete mellé állítanunk, a melyhez erősítve dacolhat a szélvész forgatagával, de nincsen elzárva a szabad légjárat elől, melynek éltető hatása alatt fejlődhetik és izmosodhatnak s megtanulja a küzdést az elemekkel.

Ilyen védelmet a magyar ipar csemetéje csak az önálló vámpolitikában találhat, mint ezt a külföld példája is igazolja; mert nem létezik állam a világon, a mely megfelelő vámvédelem nélkül erős nemzeti ipart teremteni képes lett volna. Csak a magyar kormány akar okosabb lenni a föld összes többi nemzetgazdászainál s üvegházban akar viharral dacoló, terebélyes, izmos fát nevelni.

Vidéki hátralekosainkat tisztelettel felkérjük, szíveskedjenek hátralekaikat mielőbb beküldeni.

atyám át fog rándulni tisztartóékhoz, kipuhatólni, nem-e kosaroznának ki, a mitől igen félttem.

— Az iránt nyugodt lehetsz — mondá keserű mosolylyal atyám.

Sokat töprenkedtem felette, vajjon mi kifogása lehet atyámnak ellene. Ennél kedvesebb jelenséget alig láttam még. Biztam a jövőbe, majd csak bele nyugszik.

Atyám haza érvén, tudtomra adta, hogy mi sem áll boldogságom utjába, tárt karokkal fogadnak.

Sem azelőtt, sem azután nem volt oly izgatott éjszakám, mint akkor. Alig tudtam bevárni a reggelt, a mely napra atyám jelezte jöveteletem.

— Ő tehát vár engem — gondoltam — s csaknem beugorva mentem a szobába.

Csakugyan ott ült ő a varrógépnel elegáns háziruhában egy halmaz vászon-szalag s csipke között. Szerettem volna mindjárt lábaihoz borulni, mert ha nem is volt már egész fiatal, az én igényeim s izlésemnek ép megfelel. Mindjárt elém jött, keresetlen szívélyességgel nyújtá kezét s csak akkor vettem észre, hogy nem vagyunk egyedül a szobában, midőn az én szép ideálom egy kecses kézmozdulattal nyájasan mondá:

— Ez a sógornóm — egy nem éppen kecses pongyolában levő hölgyre mutatva, ki tétlen állott az ablakmélyedésben.

A város 1902. évi költségvetése.

Pécs, 1901. okt. 16.

A város jövőévi költségvetésének bevételi és kiadási részleteinek ismertetése után ma az egyes alapokat ismertetjük a következőkben:

Szegényház-alap 1902. évi költségelirányzata.

Bevétel:

- I. 1. 1 darab államkötv. után (Csepregi Schapringer-féle alapítvány 6700 kor) 4 százalék 268 kor.
2. 2 drb. 210 frt. ért. Gőzhajózási sorsjegy után 4 százalék 16 kor. 80 fil.
3. 1 drb 100 frtos jelz. hit. bank nyer. sorsjegy után 4 százalék 8 kor.
4. 1 drb. 1000 frtos és 1 drb. 100 frtos államkötv. után 4 2 százalék 92 kor. 40 fil.
5. 1 drb. 1700 frtos államkötv. után 4 százalék 136 kor.
6. Kovács Mihály-féle, most Lesnyik Mátyás és neje 400 kor. vételár hátr. után 6 százalék 24 kor.
7. Néhai Pollak János kanonok által az alapítványnak ajándékozott ház 10.000 kor. vételár hátr. után (Szuly János) 5 százalék 500 kor.
8. Kapuvary kanonok 252 kor. alapítványa után 5 százalék 12 kor. 60 fil.
9. Szcitovszky volt pécsi püspök 2100 kor. alapítv. után 5 5 százalék 115 kor. 50 fillér.
10. Girk György volt pécsi püspök 4200 kor. alapítv. után 5 5 százalék 231 kor.
11. A Tkptárakban elhelyezett 49.145 kor 54 fil. után 4 százalék 1965 kor. 82 fil.
12. Kramarics János-fele betét 894 kor. 64 fil. után 4 százalék 35 kor. 78 fil.
13. A Pécsi Tkptárnak saját kezelése alatt álló 8000 kor. jubil. alapítványa után 4 százalék 320 kor.
14. A Pécsi Tkptárnál kezelt 24.000 k. Gründ.er-alap után 4 százalék 960 kor.
15. Az utalap és a városnál elhelyezett 30.657 kor 64 fil. tőke után 5 százalék 1532 kor. 88 fil.
16. A városnál és magánosoknál elhelyezett 33.566 kor. 98 fil. tőke után 6 százalék 2014 kor. 2 fil.
17. Adományokból 600 kor.
- II. 18. Ebadóból 2800 kor.
- III. 19. Kerékpáradóból 1300 kor.
- IV. 20. Ellátási díjak visszatérítéséből 600 korona.

— Nem valami kellemes sógornő lehet ez a tisztartóné — gondolám, de azért kezet csókoltam neki azon hiszemben, hogy ő is hozzájárulhat boldogságomhoz beleegyezésével. Tudod, hogy nem vagyok szószaporító, azért mindjárt a tárgyra tértem.

Szemeimet gyönyörködve végig futtatva szép átellenemen, egyszerűen kérdém.

— Nagysád tudja, mi oka ide jövetelemaek?

— Hogyne — mondá megnyerő mosolylyal.

— És szabad remélnem? — kérdém izgatottan.

— Azt sógornómtól kérdezze meg — mondá nevetve.

— Azt hiszen ez első sorban is kegyedtől függ — mondám kissé ingerülten.

— Nem gondolnám — felelt alig hallható sóhajjal.

— Te szegény árva — ennyire ez asszony uralma alatt állasz? Oh, hogy foglak kárpótolni mindezen zsarnokságért, melylyel ez irigy csunya asszony elkészeríti éltedet.

— Van valami kifogása ellenem nagysád? — kérdém a sógornőt, udvariasan meghajtva magam.

— Oh dehogy is — mondá cerna hangon, vizes kék szemeit kifejezéstelenül felvetve. — Ugy holnap ismét eljövök, ha a tisztartó ur honnlesz. Vérző szívvel keltem fel

V. 21. Birságok, rendőri zeneengedélyek és egyéb jövedelmek 3400 kor.

VI. 22. Pécs Egyházmegye alapítv. pénztárnál vezetett Pethő-féle 4000 kor. alapítv. után 5 százalék 200 kor.

VII. Az alap jövedelmei elégtelensége folytán a város közönsége hozzájárulása 2077 korona.

Összesen: 19.209 kor. 80 fil.

Kiadás.

I. 1. 100 elaggott szegény ellátása naponként és fejenként 32 fillért számítva 11680 korona.

II. 2. 100 egyén ruházata, egyenkint 10 kor. 1000 kor.

3. Fűtés és világításra 260 kor.

4. Gyógyszerekre 360 kor.

5. 6 felügyelő szürke nénikének egyenkint 168 kor. 1080 kor.

6. Ugyanazok élelmezése naponként és fejenként 50 fillért számítva 1095 kor.

7. Az intézeti orvos fizetésére 600 kor.

8. Egy házmasternek havi 20 kor. bére 240 kor.

9. Egy cseléd havi 10 kor. bére 120 k.

10. A 8. és 9. alattiak élelmezése naponként és fejenként 32 fillért számítva 233 k. 60 fil.

11. A közvetlen felügyelettel megbízott igazgató tiszteletdíja 400 kor.

12. Az alapítványi pénztáros és ellenőr tiszteletdíja 200 kor.

13. Egyes alapítvány kamataiból kifizetendő járulékok 446 kor. 24 fil.

14. Különféle kiadások az intézeti ház és felszerelés fentartására s kisebb szükségletekre 1494 kor. 96 fil.

Összesen: 19.209 kor. 80 fil.

Szegényintézeti-alap 1902. évi költségelirányzata.

Bevétel.

I. 1. 1 drb. 17.800 kor. értékű m. kor. járad. kötvény után 4 százalék 712 kor.

2. 2 drb. 600 és 700 kor. államkötv. után 4 2 százalék 54 kor. 60 fil.

3. Kapuvary kanonok 252 kor. alapítv. után 5 százalék 12 kor. 60 fil.

4. A Tkptárakban elhelyezett 18.622 k. kor. 78 fil után 4 százalék 744 kor. 83 fil.

5. Magánosoknál elhelyezett 6164 kor. 73 fil. után 6 százalék 369 kor. 88 fil.

6. A városnál elhelyezett 25.855 kor. 86 fil. után 5. és 6 százalék 1425 kor. 35 fil.

helyemről; legjobb szerettem volna mindjárt magammal vinni szerelmem tárgyát, hogy kiszabadítsam e szeplős, ellenszenves asszony hatalma alól.

Miután melegen elbucsztam szivem bálványától, sógornője kezét ajkaimhoz emelve kérdém:

— Mikor lesz honn kedves férje?

— Az én férjem? — kérdé cerna hangját megfeszítve.

— Nos igen, a tisztartó urat értem.

— Hisz az az én bátyám — mondá rezignáltan s ez itt a neje, folytatá ideálomra mutatva.

— Lehetséges? Azt hiszem, ez volt az egész, a mit szóltam. Még most sem tudom, hogy jutottam haza, csak arra emlékszem, hogy mindőn atyám megtudta a tényállást, jóízűen nevetve mondá, hogy máskor jobban tudakoljam meg kiletét annak, kinek látása szivemet erősebb dobbanásra készíti.

— Most tudod miért lett nagybátyád agglégény te kíváncsi mókus, mondá elbeszélését befejezve s engem nevetve is, de félig bosszusan magamra hagyott.

— Még csak könnyezni sem lehet — suttogám csalódva.

II. 7. Előlegezett segélydíjak visszatérítéséből 80 kor.

III. 8. Birságok, zeneengedélyek és kegyadományokból 1600 kor.

IV. 9. Főtisztelendő káptalan szegény-pénztárából rendes évi járulék 320 k.

Összesen: 5319 kor. 31 fil.

Kiadás.

I. 1. Szegények segélyezése 3800 kor.
II. 2. Az intézeti jegyző tiszteletdíja 140 korona.

3. Az intézet kezelő tiszteletdíja 160 korona

4. Az alapítványi pénztárnok fizetése 40 kor. 52 fil.

III. Különböző előre nem látható kiadások 1178 kor. 79 fil.

Összesen: 5319 kor. 31 fil.

Rudolfinum-alapítvány 1902. évi költség előirányzata.

Bevétel.

I. 1. 1 drb. 100 frtos földteherment kötv. után 4 százalék 8 kor.

2. 1 drb. 800 kor. magy. kor. után 4 százalék 32 kor.

3. Pécs város 21000 kor. alapítv. után 5 százalék 1050 kor.

4. A város és a kórháznál elhelyezett 27925 kor. 28 fill. után 5 és 6 százalék 1434 kor. 56 fill.

5. A városi kórháznál elhelyezett 6015 kor. 82 fill. után 4 százalék 240 kor. 63 fill.

6. A Tkptárban elhelyezett 31202 kor. 12 fill. után 4 százalék 1248 kor. 08 fill.

II. 7. Birságok, rendőri zene engedélyek és adományok 450 kor.

III. 8. A Pécsi Tkptárnál kezelt 6000 kor. jub. alapítv. után 4 százalék 240 kor.

9. A 12000 kor. Gründler alap utáni kamat 480 kor.

10. Tibiássy József alapítv. 1185 kor. 56 fill. után 4 százalék 47 kor. 42 fill.

11. Károly Ignác alapítv. 317 kor. 16 fill. után 4 százalék 12 kor. 68 fill.

12. Maguli József alapítv. 1040 kor. után 4 százalék 41 kor. 60 fill.

13. Vasvári György alapítv. 1040 kor. után 4 százalék 41 kor. 60 fill.

14. Rudolfinum céljaira emelendő új épület költség fedezésére tkptárilag kezeltetik 3309 kor. 62 fill. után 4 százalék 132 kor. 38 fill.

Összesen 5458 kor. 95 fill.

Kiadás.

I. 1. 70 árva ruházására egyenként 20 koronával számítva 1400 kor.

2. 4 irgalmas nővér évi járuléka a) 168 kor. 672 kor.

3. Könyv és papír, író és rajz szerekre 200 kor.

4. Az intézeti ház és felszerelés jókarban tartására ágynemű, butor stb. beszerzésére 500 kor.

5. Gyógyszerekre 150 kor.

6. Fűtés és világításra. 200 kor.

II. 7. Az alapítványi kezelő tiszteletdíjának a házi pénztár részére leendő visszatérítésére 140 kor.

III. 8. A házi pénztár által fizetett tápdíjak részbeni visszatérítésére és különféle előre nem látható kiadásokra 1921 kor. 27 fill.

9. Alapítványi kamatok tőkésítésére 275 kor. 68 fill.

Összesen 5458 kor. 95 fill.

Hírek.

Pécs, 1901. október 16.

Pipogya Péter kalandja.

(Mese.)

Írta: Albert bácsi.

Nem is nagyon messze, nem is nagyon régen, túl a nagy erdőn, vadvirágos réten, lakott egyszer egy szegény ember a feleségével.

Egyik nap így szólt a szegény ember feleségéhez:

— Hallod-e te feleség, akárhogy is járok munka után, töröm-zuzom magamat, még a mindennapi kenyéremet sem tudom megkeresni. Elmegyek hát világra. Másutt talán nincs annyi szegény ember, mint itt.

— Hagyd el édes öregem, — felelte busan az asszony, — a szegény marad.

— Igaz, — szólt vissza a szegény ember, — de megpróbálom, hiszen a szentírás is azt monja: segíts magadon és az Isten is megsegít.

A szegény asszony váltig marasztalta az urát, de az fejébe vette, hogy megy, és el is ment.

A mint megy, mendégél, hegyen, völgyön, vizen, szárazon keresztül, hetednap elér egy rengeteg erdőbe. A nap ekkorra ép bujkálósdit játszott a hegyek mögött, az ut megtörte a szegény embert, kenyeré is fogytán volt, lefeküdt hát egy terebélyes cserfa alá s csakhamar mélyen el is aludt.

Éjfél tájban arra vetődött egy haramia csapat. A mint észrevették a szegény embert, egyszerre mind neki emelte kardját, hogy levágják, de a kapitány eléjükbe állt s így szólt:

— Megálljatok, a ki hozzá nyúl, az halál fia, — aztán oda lépett a szegény emberhez és felébresztette.

Hogy felébredt a szegény ember s megpillantotta a fegyveres haramiákat, hát majd csak meg nem halt ijedtében.

— Jaj-jaj, jaj-jaj, csak az életemnek kegyelmezzetek, hiszen nem tettem én semmi rosszat, — rimánkodott a szegény ember.

— Majd kitűnik a vallatásnál, — szólt a kapitány, — most pedig felelj kérdéseimre. Mi a neved?

— Pipogya Péter, — felelte a szegény ember.

— Mit keressz itt? — kérdé tovább.

— Feleségem otthon éhezik, valami munkát keresek hát.

— No, épen jókor, nagy szükségem van egy emberre. Ha híven szolgál, nem hogy megkapod emberséges béredet, de annyi aranyat vihatsz magaddal, a mennyit csak elbirsz.

— Áldjon meg az Isten, — szólt Pipogya Péter hálálkodva, — ha megfogadsz, annyit tudok, hogy panaszod rám nem lesz.

A haramia kapitány erre parancsot adott embereinek, hogy kötzék be Pipogya Péter szeméit.

De inába szállt ám most Pipogya Péter minden bátorsága, minden pillanatban azt hitte, hogy már vágják, szurják.

Hogy bekötötték a két szemét, a haramiák körbe vették s meg sem állottak erdei tanyájukig. A zsvány tanyán aztán levették szegény Pipogya Péter szeméről a kendőt és hogy ismét látott, alig birt betelleni a nézéssel.

— Nos, mit gondolsz, hol vagy most? — kérdezte a haramia kapitány a bámészkodó Pipogya Pétert.

A szegény ember megdörgölte szeméit és akadozva felelé:

— Hol-e, hát a király kastélyában.

— Nem találd el, — szólt nevetve a haramia kapitány.

Pipogya Péter nagy komolyan körül nézett, aztán szepegeve így szólt:

— Talán csak nem a szolgabíró háza?

— Csak nem hiszed, hogy a szolgabíró

nagyobb ur a királynál? — tréfálkozott a haramia kapitány.

— A királynál? — szólt szegény Pipogya Péter, — de még a püspöknél is nagyobb.

— No hát, — szólt a haramia kapitány, — ez a ház sem a királyé, sem a szolgabíróé, hanem az enyém. De most felelj, van-e kedved beállni hozzám szolgálatba?

— Hiszen egyéb kívánságom sincsen, — felelte Pipogya Péter.

— Jól van, — szólt a haramia kapitány. — Magad kívántál szolgálatomba állani, ha bajod esik, hát nem okozhatsz senkit. Nem lesz más dolgod, minthogy a kaput őrzöd s az én tudtomon kívül sem ki, sem be nem eresztessz még egy lelket sem, különben halál fia vagy.

— Megörzöm én a kaput, — felelte Pipogya Péter, — ha addig élek is, csak jó erős lakat legyen rajta.

A haramia kapitány erre apróra elmondott mindent, mit tegyen, mit ne tegyen Pipogya Péter, aztán hogy rendbe szedte embereit, elindult zsákmányolni.

Pipogya Péter hűségesen bereteszelte a kaput és hogy semmi hiba ne essék a kréta körül, közvetlen a kapu mellé telepedett le.

Még alig hunyta le szeméit Pipogya Péter, már is zörgettek a kapun.

Pipogya Péter egy darabig csak hallgatta, de hogy a kopogás többször is megismétlődött, kiszólt:

— Ki zörget?

— So' se kérdezd komám, — hangzott kívülről, — csak nyisd ki.

— De nem addig van ám, — hadarászott Pipogya Péter, — én csak a kapitány szavára nyitom ki a kaput.

— A kapitány azonnal itt lesz, csak nyisd ki gyorsan, mert nyomunkban vannak a pandurok.

— Beszélhetsz miattam, de én ugyan ki nem nyitom a kaput, — szólt vissza Pipogya Péter.

Ekközben egyik haramia a másik után érkezett a kapuhoz.

— Hé, Pipogya, nyisd ki a kaput, — kiáltották öten, hatan s egyre döngették a kaput.

— De nem nyitom ám, — felelte vissza Pipogya Péter.

— A kapitányunkat megölték a pandurok, gyorsan nyiss kaput, — jajveszékelték a haramiák.

— Bánom is én, — felelte Pipogya Péter, — kívül tágas, belül szoros. Amíg a kapitány nem mondja, én ki nem nyitom.

A haramiák kétségbeesetten zörgettek, de mind hiába, Pipogya Péter de csak azért sem nyitott kaput.

Ez idő alatt oda érkeztek a pandurok s durr, durr, sorba agyonpuffantották a haramiákat.

Most a pandur káplár zörgette meg a kaput.

— He, hollá, ki van benn? — kérdezte a pandur káplár.

— Én vagyok la, — felelte Pipogya Péter, — annyit mondok, hogy hiába zörget, akárki legyen is.

A pandur káplár nagy méregbe jött s megparancsolta embereinek, hogy törjék be a kaput.

Hamarosan fejszét, csákyát kerítették a pandurok s nem tellett három minutába riptyomra törték a kaput.

De megijedt ám most Pipogya Péter, hát még, mikor a pandurok közbe vették s kezét-lábát megvasalták.

— Jaj, jaj, jaj, ne bántsanak — rimánkodott Pipogya Péter — hiszen nem vétettem én még a légynek sem.

— Te is olyan haramia vagy, mint a többi — szólt a pandur káplár — készülj a halálra.

Szegény Pipogya Péter azt sem tudta

már a nagy ijedségben, hogy fiú-e vagy leány. Kért, rimánkodott, de hasztalan.

Már épen hogy a vesztőhelyre hurcolták szegényt, a mikor felesége odakerült, a ki, hogy rosszat álmodott, elindult az ura keresésére.

— Az Isten szerelméért, hát mit vétett az én uram? — kérdezte a szegény asszony a pandurokat.

— Haramia volt, meg kell halnia — felelték a pandurok.

— Hát nem ismerik az uramat? So'sem volt az haramia, csak nem végzik ki ártatlanul? — kérlelte a szegény asszony.

A pandurkáplár erre jól megnézte a halálra ijedt szegény embert, aztán elnevette magát.

— Hogy kerültél a haramiak közé, te Pipogya Péter? — kérdezte a pandurkáplár, hogy felismerte.

— Megfogadtak kapuőrzőnek — felelte Pipogya Péter reszketve.

— Na, szerencséd, hogy felismertelek — szolt a pandurkáplár — most még egyszer ép bölrel menekülsz, hanem jegyezd meg magadnak: a madarat tolláról, az embert barátjáról ismerik meg. — Haramiának haramia a társa.

Jó gyermeknek

Jó a társa;

Mig rosznak, rosz

A pajtása.

*

Ha szót fogadtok anyikának, apikának, úgy jövő szerdán ismét mesélek. A viszontlátásra, édes kis olvasóim, pá. A magyarok Istene legyen velünk.

Napirend 1901. október 17-én.

Naptár: csütörtök, okt. 17. — Róm. kath.: Hedvig. — Prot.: Hedvig. — Görög-kel. (okt. 4.) Hierói. — Zsidó: Marchesván 4. — Nap két 6 óra 7 perckor; nyugszik 4 óra 51 perckor. — Hold két 10 óra 39 perckor délelőtt; nyugszik 7 óra 45 perckor este.

Időjelzés. A központi meteorológiai intézet jelzése szerint: enyhe, száraz idő, helyenként csapadék várható.

Színház: »Lecouvreur Adrienne«. dráma.

— **(Kinevezés.)** A m. kir. pénzügyminiszter az ipolysági m. kir. pénzügyigazgatóságához *Martinetz* Rikárdot pénzügyi segédítkárrá végleges minőségben kinevezte.

— **(A könyörület nevében.)** Ma délelőtt egy öreg, az időtől meghajtott hátú öreg ember járta be a megyeháza irodahelyiségeit s szivarszipkákat, botokat, apró csecsebecsüket, szóval csupa értéktelen holmit árult. Hát bizony az ilyen »boltokban« ma már nem nagyon vásárolnak az emberek s a szegény öreg ember mégis boldogan távozott a megye székházából azzal a tudattal, hogy régen nem csinált oly jó vásárt, mint ma. Kerek öt forintot keresett. Persze a jó öreg tán észre sem vette, hogy alamizsnát nyujtanak neki a megye jószívű tisztviselői, kik vettek, vásároltak a könyörület nevében!

— **(Jelentés a vizről.)** A Tettye forrás vizállásáról a főmérnöki hivatal a következőket jelenti: okt. hó 16 án reggel 6 órakor a tettyei vitzartóban 1000, az ellentartóban 330 kb. viz volt; a hozzáfolyás 24 óra alatt 770 köbméternek találtatott.

— **(Kórházi szédelőgök.)** A télj idény közeli bekövetkeztét hirdető fekete varjuk, a kórházi szédelőgök már ismét kezdenek magukról beszélni. A mint a belügyminiszter egy legujabb keletű leiratában értesíti a törvényhatóságokat, három kórházi szédelőgöt

keresnek most, kik a fővárosból vidéki köruira indultak. *Krámer* Frigyes, *Weiss* Leontin és *Sapka* Andrásnak hívják a betegséget iparszerűen üzö alakokat, kiket most figyelemmel kísérnek.

— **(Két öngyilkosjelölt.)** Régi nóta, mely örökké új marad! A legény meg a leány egy helyen szolgálnak, szinte természetes, hogy egymásba szeretnek. Mindakettő szegény, aligha lehetne belőlük férj és feleség. Ezen aztán annyira elkeserednek, hogy bánatukkal a halálba rohannak. Így tettek *Sterwart* József és *Kruppen* Anna egyik szomszédos német községbeli cselédek, kik közös elhatározással gyufaoidatot ittak. A szerelmeseket azonban idejekorán észrevették s így még sikerült őket a haláltól megmenteni.

— **(A megkerült gyermek.)** Nyomorúságban voltak egykor *Taracovicsék*, még pedig nagyban. A szegény özvegy asszony alig győzte a munkát, hogy fiát és leányát fölnevelje. Mosott és vasalt másoknak, hanem sokan becsapták, még azt a pár krajcárt sem tudta megkapni, a mi fáradságos munka után járt neki. Csak úgy tengették életüket, alig volt betevő falatjuk. A fiu nagy küzdelemmel kitanulta az asztalos mesterséget és a mikor már segíthetett volna édes anyjának, belekeveredett holmi mulató ifjak társaságába és pénzét ott elitta és kétes nőszemélyekre fordította, úgy, hogy keresete nem is volt elég neki. Még az anyjától kért és hogy az nem adhatott, goromba volt vele, sőt egy izben el is verte. A szegény asszony lánya, a hogy ezt a nagy nyomorúságot látta, nagy dologra határozta el magát. Megfogamzott benne a gondolat, hogy világgá megy s nem tér vissza addig, míg anyjának nem segíthet. Tizenhárom éves volt akkor és a mit gondolt, végre is hajtotta. Egyik napon, lehet már vagy öt éve, reggel elment hazuról és nem is tért többé vissza. Hiába kerestette az anyja, nem került elő. Hanem tegnap nagy öröm érte. A hogy dolgoztatott a konyhában, egy elegánsan öltözött nő lépett be, a ki nyomban nyakába borult. Az anya a váratlan örömtől elájult, de milyen végtelen volt aztán az az öröm, hogy leánya nem vészett el, megkerült. Nem vészett el? — Ki tudja, talán jobban, mintha tényleg elveszett volna! Az a cifra ruha és az a kendőzött arc . . . De az anya nem törődik ezzel, csak hogy az ő Juliskája előkerült.

— **(Beteljesedett jóvendülés.)** A mi időjósaink már nem egyszer voltak abban a kellemetlen helyzetben, hogy jóvendülések — az égiek különös szeszélye folytán, nem teljesedtek be, most azonban, az őszi időjárást illetőleg egyszer bevált a jóslat, még pedig a hivatalos. Amint — ugyanis — azt lapunk egyik közelmúltban megjelent számában megírtuk, a m. kir. földmívelésügyi miniszterium időjelző állomásának jelentése szerint a nálunk is napokig eltartott esőzéseket a felvidéki csapadékok okozták, melynek megszüntével derült időt jeleztek. Ez a derült idő be is következett, s mennyiben nálunk már napok óta derült az ég s rövid időre még meleget is ad a napsugár. Ma reggel azonban hidegebbre fordult az időjárás s köd is volt, mely a délelőtti órákban eloszlott.

— **(Felfordult halászbárka.)** Paks alatt a Dunán, hol néhány nap óta partvé-

delmi munkálatokat végeznek, több helyen cölöpöket vertek a vízbe. *Kroósz* János, ottani halászgazda, munkája közben igen közel talált jutni a parthoz s eközben bárkája úgy neki-ütődött az egyik cölöpnek, hogy a bárka felfordult s *Kroósz* János a vízbe zuhant. Szerencsére a halásznak néhány jelentékenyebb zuzódáson kívül más baja nem történt.

— **(Agyonrugta a ló.)** Végzetes baleset érte a napokban *Mészöly* István kovácslegényt. Gazdája műhelyében éppen lópatkolással volt elfoglalva, midőn a ló meg- rugta, még pedig oly szerencsétlenül, hogy a tizenkilenc éves fiatalember bordatörést szenvedett s néhány órai szenvedés után belső elvérzés következtében meghalt.

— **(A pálinka.)** Csendes, hideg őszi éjszakában nincs semmivel sem dolga a rendőrségnek. Behuzódhatnak a meleg örszobába s legfeljebb egy két részeg ember »megrendszabályozása« céljából kell onna előjöniök. Mert a pálinka ilyenkor egyetlen melegítője a szegény embernek s bizony akad nem egy, kinek a fejébe száll s ilyenkor a derék magyar bolond dolgokat csinál. Ilyen csendzavarási eset fordult elő az éjjel is a Király-utcán, meg a szigeti országuton; de mindkét hőst bevitték a torony alá s ott ma kialudván a pálinka mámorát a fejükből, megbüntették őket botrány okozásért.

— **(Külföldi utlevelek)** Ugy látszik, hogy mindazok, kik a haza földjét teljesen kiaknázott területnek tartják, melyen nem érdemes tovább élni, a kivándorlásra nem tartják igen alkalmasnak a bekövetkező téli idényt, igen helyesen akként okoskodván, hogy jobb ide haza száraz kenyéren élni, mint külföldön éhen pusztulni. Mint egy a kivándorlásokról most kibocsájtott statisztika igazolja, a miniszterium által kibocsájtott külföldi utlevelek száma harminc százalékkal csökkent a múlt hónapban.

— **(Belőttek az ablakán.)** *Mocsári* István n.-peterdi lakos panaszt emelt a napokban a községi elöljáróságnál, hogy éjjel, úgy tizenegy óra tájban valaki belőtt az ablakán. A golyó az asztalnál ülő gazda feje fölért furódott a falba. Hogy merényletről, vagy tán csak véletlenről van szó, azt a gazda panasza folytán megindított vizsgálat lesz hivatalva kideríteni.

— **(Utonálló suhancok.)** Tegnap este kilenc óra tájban a Tettye-utcában egy gyanútlanul haza felé tartó fiatalembert három suhanc megtámadott és pénzt követeltek tőle. A fiatalember segítségért kiabált, azonban kiáltását senki sem hallotta meg, úgy hogy a jómadarak erőszakkal elvehették a pénzét és közben, a mikor védekezett, súlyosabb sérülést szenvedett. A sérült fiatalembert most otthon ápolják lakásán. Az esetet följelentette s az utonálló legényeket a rendőrség nyomozza.

— **(Tűz a vidéken.)** Hosszúhetényen tegnap este kigyuladt *Horváth* János ottani gazda istállójának teteje, melynek egy részét sikerült azonban megmenteni. A kár biztosítás által megtérül. A tűz keletkezési oka ismeretlen.

— **(Véres verekedés.)** A napokban véres verekedést rendezett két legény az egyik szomszédos községben, melynek korcsmájában összevesztek egymással. Akként tör-

tént a dolog, hogy *Balta János* és *Herr József* már huzamosabb, idő óta hadilábon élnek egymással s a napokban aztán kapóra jött az a veszekedés, melynek befejezését *Herr József* kést rántott s azzal ellenfelét nyakán szurta. A súlyosan sérült embert lakásán ápolják, a késelő legényt pedig feljelentették a bíróságnál.

— (**Verseny-futók.**) Szép sport a futás, hanem nem ott, a hol a forgalmat akadályozza. Tegnap este pedig ugyancsak akadályozta egy csomó iskolás fiú az *Indóház-utcában*. Versenyfutást rendeztek a kocszi-uton a mi a közlekedésre nézve nagy hátránnyal van, mert a kocsik nem járhatnak szabadon. A kocsisoknak folyton vigyázni kell, hogy valakit a fiúk közül el ne gázoljanak. Ajánlatos volna, ha a rendőrség közbelépne, mielőtt még valami baj történik.

— (**A vármegyei közutak osztályozása.**) Baranyavármegye a területén levő törvényhatósági közutakat, jelentőségük és forgalmukhoz mérten, két osztályba sorozta. Az első osztályba tartoznak a pécs-szegzárdi, pécs—mohácsi, pécs—siklósi, pécs—szigetvári, a pécs—vejtii közut pécs—vaiszlói szakasza, a villány—vaiszló—bogdásai közut, a nagyhar-sány—dárdai, a bellye—battinai, a battina—főherceglaki közut batina—h.-mároki szakasza, a főherceglak—villányi közut, a harkányi és paléi elágazások, a szentlőrinc-kis-csányi, szt.-lőrinc—megyefai, sásd—mágocsi, kaposszekcső-dombovári és a siklós—vókányi közutak. A második osztályba tartoznak: a pécs—vejtii közut vaiszló—vejtii szakasza, a hird—szászvári közut, a mohács—pécsváradai közut, az udvar—hercegmároki, a batina—főherceglaki közut baán—főherceglaki szakasza, a monostor—szentistváni közut, a baranyavár—lipovicai közut, a szederkény—németbólyi közut, a németbóly—sátoristyei, n.-bóly—szajki, Szt.-Iván—selyei, oroszló—bakócai, szászvár—mágocsi, keskend—herceg-szöllősi, m.-bóly—bereg-mendi közutak. Az első osztályú utak hossz-kiterjedése: 374.880 km., a második osztályúaké: 169.707 kilométer.

— (**Eltemetett milliók.**) A mint nem vesznek ki e világból soha a báj-ital készítőik és kuruzslók, azonképen biztosra vehető, hogy örökké lesznek kincskeresők is, különösen az oly megyében, mint a mienk, melynek tekintélyes, zajos történelmi múltja van. Az elmúlt napokban ismét hallattak magukról a kincskeresők az egyik szomszédos községben, hol az a hír kapott szárnyra, hogy a falu határában, egy bizonyos helyen, éjente »pásztortűz« lobog. Néhány ember el is szánta magát a kincskeresésre azon a kijelölt helyen, hol azonban néhány embercsont és egypár darab kőedény törmeléken kívül mit sem találtak. Ez azonban nem rendítette meg hitüket, mert már e lelet és az állítólagos »pásztortűz« között is bizonyos összefüggést keresnek. Hir szerint folytatják a földturást.

— (**Kinyomozott büntettes.**) Még 1899. évi februárius hó 15-én történt, hogy *Langer Károly*, a főhercegi bellyei uradalomhoz tartozó *Frigyesföld* pusztá tiszttartója, uradalmi területen egy orvvadászszal találkozott, s midőn azt ki akarta zavarni, az orvvadász golyóval kétszer rálőtt, de szerencsére nem talált. A tiszttartó akkor nem je-

lentette föl az esetet, mert az orvvadász ismeretlen volt előtte. Most azonban *Orbán János* herceg-szöllősi csendőr-őrsvezető, ki ugylátszik mégis tudott az esetről, a marénylőt *Tóbi András* hercegszöllősi hirhedt orvvadász személyében kinyomozta. Tóbi az előzetes kihallgatás alkalmával tagadta ugyan a terhére rótt bűnös cselekményt, de vannak szemtanúk, kik őt a tiszttartóra löni látták, s vannak oly tanúk is, kik előtt Tóbi tettét beismerte. Ez a *Tóbi András* ugyanaz az egyén, aki egyik éjjel a csendőrlaktanya ablakán keresztül *Orbán János* csendőr-őrsvezetőre rálőtt.

Idegenek Pécsen.

— Október 15-én. —

Arany-hajó-szálló. Reinhard Ádám, utazó, Bpest. — Fekete István, földbirtokos, Bpest. — Tarnai Zsigmond, utazó, Bpest. — Alpár N. műépítész Bécs. — Pohl Lipót, építész, Bpest.

Vadember-szálló. Leopold Károly, birtokos Véménd. — Mayer J. utazó, Bécs. — Kemény Ignác, utazó, Bpest.

Mátyás király-szálló. Löwenstein Leopold, kereskedő, Bécs. — Halász Dezső, utazó, Bpest. — Hártzer Ferenc, kereskedő, Virc-Vitica. — Pimer Pál, kereskedő, Eszék.

Magyar király-szálló. Mikes Józsefné, bérlő neje, Magyar Pusztá. — Kerpel Gyula, hirdetési ügynök Sopron. — Kölbl György, joghallgató. Pécsvárad.

Nádor-szálló. Bosner Nárton, utazó, Bécs. — Raab Miksa, magánzó, Ujvidék. — Békeffy Sándor, hirdlapíró.

Pécs szab. kir. város

meteorológiai állomása jegyzetel

1901. okt. 16. délután 2 órakor.

Barometer (redukált) = 753.5 mm. (sülyedő.)

Hőmérsék = 17.6 °C.

> maximuma: 15.3 °C.

> minimuma: 7.6 °C. } tegnapi.

Párányomás: 11.7 mm.

Relatív nedvesség: 78. %

Felhőzet: 7° Cum. E.

Szélirány s erő: E. 4. —

Csapadék 24 órai: 0. Harna'p. = 11.3. °C.

Szeles, felhős, csapadéokra hajlamu i. v.

Dr. Girer.

Művészet, irodalom.

○ **A Bolond.** Harmadszor került tegnap színre a Bolond közepes ház előtt. A szereplők tegnap is igen jó kedvvel játszottak, akárcsak az első és második előadáson. A közönség igen jól mulatott és kíváncsi volt, ha jövő héten újból kitzúznék előadásra, mert olyan a darab, a mely még vonzani tud, ha nem is telt házat, legalább is közepeset.

○ **Ifjúsági könyvtárjegyzék.** Szerkeszti dr. *Szemák István*. Az ifjúsági könyvtárjegyzék szeptemberi száma a következő tartalommal jelent meg: A népiskolai könyvtárak. Az ifjúsági könyvtáraknak ajánlható művek. Két regény a kereszténység őskorából. (Quo Vadis? Irta Sienkiewicz Henrik. A vértanu szelleme. Irta Filó Károly.) Ifjúsági könyvtáraink. Az ifjúsági könyvtárjegyzékek és a könyvkiadók. Vegyesek. — Ajánljuk a gondosan szerkesztett jegyzéket, mint az ifjúsági könyvtárakba való beszerzéseknél hasznos utmutatót az iskolák figyelmébe. Megrendelhető a szerzőnél: Budapest, VIII., Szentkirályi 38. szám alatt.

○ **A „Zenélő Magyarország” zongora és hegedő zeneműfolyóirat** most megjelent 20-ik füzet a következő szép zeneműújdon-ságokat közli: I. Szentirmay Elemértől »Sze-relem dalt«. II. Szentirmay Elemértől »Barna legény csi-csi-csi!« magyar dalt. III. Tochai-kovszky Péter „Románé” át. IV. Patat János „Spanyolhon nappal és éjjel”. — Spanien bei Tag und Nacht. Tarantellát. — Ily gazdag tartalommal jelenik meg a „Zenélő Magyarország” minden egyes füzet. Évenként 24 füzet, minden füzet 10—10 oldal hangjegy tartalommal, a legjobban megválasztott kiváló sikerű újdon-ságokból összeállítva. — Előfizetési ára egész évre 242 oldal tartalomra 12 korona, félévre 120 oldal tartalomra 6 korona. Az október 1-én megindult IV. évnegyedre 3 korona. Előfizethetni a „Zenélő Magyarország” (Klökner Ede) zenemű kiadóhivatalában Budapest, VIII., József-körút 24., honnan megismerésre mutatófüzetet 60 fillér beküldése ellenében bérmentve küldenek.

Törvénykezés.

Esküdtek kisorsolása.

— Saját tudósítónktól. —

Pécs, 1901. október 16.

Ma délelőtt a pécsi kir. törvényszék büntető tanácsa *Hardy Sándor* kir. törvényszéki elnök vezetése alatt kisorsolta a negyedik ülészsakra az esküdteket. A kisorsolásnál jelen voltak *Simon József*, dr. *Finkey Pál* törvényszéki bírák, dr. *Nagy Jenő* törvényszéki aljegyző; az ügyészség részéről *Déván Ottó* s az ügyvédi kamara részéről *Jobst László* dr. ügyvéd. Az esküdtszéki tárgyalás a negyedik ülészsakban november hó 4-én kezdődik meg.

Esküdtek lettek Pécsről:

Flóri Imre cipész.
Höfler János, bőrgyáros.
Horváth Halas Antal, építész.
Dr. Sey Ernő, ügyvéd.
Gadó István, gazdálkodó.
Szedlák Antal, szijgyártó.
Ribits Máté, magánzó.
Labrenc Gusztáv, vendéglős.
Bürits Mátyás, szatócs.
Rozmán András, mészáros.
Majer József, szijgyártó.
Dr. Stein Lajos, gazdasági felügyelő.
Graumann János, mészáros.
Tichy Ödön, bádogos.
Ruepprecht Nándor, gyáros.
Bottlik Imre, cipész.
Gadó Nagy József, földbirtokos.
Porges Béla, könyvelő.
Lenkei Lajos, hirdlapíró.
Gerőfi Nándor, kőműves.
Horváth Béla, hentes.
Rub Ernő, hivatalnok.
Dr. Kelemen Mózes, ügyvéd.
Dr. Friedl Károly, ügyvéd.
Krásznonyi Ferenc, légszeszgyár igazgató.
Domján Izidor, könyvkereskedő.
Németh Gyula, ügyvéd.
Pápa József, kereskedő.
Dr. Nick Alajos, ügyvéd.
Misángyi József, építő-vállalkozó.

Helyettes esküdtek:

Pap András.
Eisner József, házbirtokos.
Bujdosi István, kovács.
Kész Pál, Mohács.
Árpádi József.
Feszli Ferenc, szabó.
Egerszegi Ferenc, kovács.
Balatonyi József.
Serber János, hentes.
Reinisch Antal, kereskedő.

Fogyó szám 20. Idénybérlet 20. Páros bérlet.

Nemzeti színház.

Ma, esütörtökön, október 17-én:

Lecouvreur Adrienne.

Dráma 5 felvonásban.

Személyek:

Bouillon herceg	Molnár Gy.
Boullin hercegné	Veszpréminé
Abbé	Kardos Kálmán
Athenais	Acél Szidi
Szász Maurice gróf	Thury Elemér
Jouvenoh	Csige Ilonka
Michonnet	Vágó Béla
Poisson	Pesti. K.
Quinault	Fekete L.

Holnap, pénteken, október 17-én:

Viceadmirális.

özv. Tiszay Deszóné fellépte.

Millökker Károly operettje.

Szombaton »Sasok« vigjáték.

Közgazdaság.

□ **200 fogyasztási szövetkezet.** A magyar gazdaszövetség központi fogyasztási és értékesítő szövetkezete a »Hangya« most alakította meg a kétszázadik fogyasztási és értékesítő szövetkezetet Varbón Borsódmegyében. Az új szövetkezet tagjainak száma 110, az üzletrészeké 190. 3800 korona értékben. Igazgatói lettek: Gadó Ferenc, Kovács Gábor, Imri József, Kiss János és Rácz Lajos. Felügyelő bizottság tagjai: Lévai József, Póczik András, Tóth Györey, Dienes Péter, Bakk István, Fodor Pál, Kovács András, Wagner Gyula. A Hangya 1898. év derekán kezdte meg működését, a 200 szövetkezet tehát 3 évi munkásság eredménye. Legtöbb szövetkezete van az ország északnyugati részében: Nyitra, Pozsony és Sopron megyékben, — továbbá Heves, Borsód, Szatmár és Sáros megyében és a Dunántul. Ezenkívül elszórtan az ország minden vidékén alakított fogyasztási szövetkezeteket, melyek elenvészű csekély kivétellel mind jól működnek. A Hangya első évi áruforgalma alul volt a félmillión — a második évben 1 millió 200 ezeren felül, a folvó üzletév forgalma pedig a 2 millión is felül lesz.

□ **Allatjárványok.** Magyar-Egereg község marhaállományában a lépfene. Mocsolád, Sásd és Szür községek sertésállományában pedig a sertésorbánc járványosan fellépett.

□ **Az állam gyümölcsfái.** Az állami gyümölcsösben ez évben 284 770 drb. készült, vagyis kiültethető gyümölcsfa, 270 ezer oltóvessző, 210.000 disz és gazdasági fa és másfél millió különféle nemesítésre alkalmas vadcesemete termeltetett, melyet Darányi földmivelésügyi miniszter rendeletére részben ingyen, részben a megállapított áron fognak kiszolgáltatni. — Ingyen a községi iskolák kapnak gyümölcsfát, kedvezményes, fél, vagy még jobban leszállított áron lelkészek, tanítók és jegyzők. A magastörzsű gyümölcsfák ára 80 fillértől lefelé, az alak és törpefáké 1 korona 20 fillér. Magcesmeték

ezre 30 koronától 12 koronáig. Oltóvesszőt községek, tanítók 1 fillérjével számítva kaphatnak. Pénzért való megrendelések december 1-éig fogadtatnak el a megrendelések sorrendje szerint az állami faiskolák kezelőinél. Az ingyen és kedvezményes áron kívánt gyümölcsfákért való (bélyeges) kérvényt ez évi január hó 1-éig kell a földmivelésügyi miniszterhez benyújtani.

□ **Járványos állatbetegségek.** A járványos állatbetegségekről e héten hivatalosan kiadott statisztika szerint a lépfene 69 községben, a rühkór 187, a sertésorbánc 137, a sertésvész 736 községben konstatáltatott. Rég ideje, hogy a sertésvész községek száma ily alacsony volt. E héten 58 községgel apadt a számuk. Általában minden ragályos állatbetegség apadóban van. Ausztriában az október 7-én kiadott állategészségügyi kimutatás szerint a sertésvész 124 községben konstatáltatott 1039 udvarra kiterjedőleg, ezenkívül a ragadós száj és körömfajás is föllépett Ausztriában, a mi nálunk egy esetben sem mutatkozott.

□ **A szüret.** Keszthelyről írja levelezőnk: Szeptember első felében a sok eső nagyon ártott a szőlőnek, különösen a korán érő és tömeges termelésre alkalmas fajtáknak. Ezeknek a rothadás annyira megártott, hogy Zalamegye számos szőlőhegyén a szüretet már október elején megkezdtek. Az így nyert mustnak minősége azonban csak közepes. Ellenben a jó időjárásban kellően megérett, később leszedett szőlőkben igen jó minőségű bor termelt, különösen a Balaton mentén nagy cukortartalmu mustot kaptak. Az áralakulás még eddig kifejlődve nincsen, de úgy a helyi eladások, mint a világpiacon uralkodó hangulat után ítélve gyenge árakra számíthatnak a szőlősgazdák. Ez idő szerint 16—32—40 koronáért veszik hektóját.

TÁVIRATOK.

— **Képviselőválasztás Pincehelyen.** (A »Pécsi Figyelő« eredeti távirata.) Pincehelyen a felfüggesztett választás folytatása ma megkezdődött. *Rát-kay* függetlenségi és *Szűcs* József káplán, népperti között. A választás az a felvonulás a legnagyobb rendben történt, mindazonáltal a katonaság koncentrálna van. *Rát-kay* nagy szótöbbségre számíthat.

— **Kereskedők mozgalma.** (A »Pécsi Figyelő« eredeti távirata.) Az aradi kereskedők köre elhatározta, hogy országos mozgalmat indít a gazdasági egyesületek fogyasztási szövetkezetei ellen. Az ország összes kereskedő köreit hasonló mozgalomra felhívja.

— **Öngyilkos urileány.** (A »Pécsi Figyelő« eredeti távirata.) *Hubay* Etelka, gyönyörű, tizennyolc éves soproni urileány ma délelőtt hazaérkezett Sopronba a vidékről, hol szüreten volt s midőn értesült, hogy ősz atyja a kórházban haldoklik, kétségbeesésében *agyonlötötte magát. Félórával később atyja is,* ki telekkönyvvezető volt, — meghalt. A ketős haláleset a városban nagy megdöbbenést keltett.

— **A király Gödöllőn.** (A »Pécsi Figyelő« eredeti távirata.) A király ma reggel nyolc órakor Bécsből Gödöllőre érkezett, hol az udvari tisztviselők és *Kapcy* gödöllői főszolgabíró fogadták. A király, ki pompás szinben van, Gödöllőn vadászatokkal tölti idejét s hétfőn általános kihallgatásra Budapestre érkezik.

— **Haldokló színművész.** (A »Pécsi Figyelő« eredeti távirata.) *Bercsényi* Béla, a nemzeti színház kiváló művésze utolsó óráit éli. Az orvosok végképp lemondtak életéről. Ma hajnal óta eszméletlenül fekszik.

— **A Springer-párt röpirata.** (A »Pécsi Figyelő« eredeti távirata.) *Hock* János megbízásából *Vázsonyi* Vilmos ma sajtópert indított az ismert röpirat ismeretlen szerzője ellen. *Nagy* József jankováci aljegyző, kinek leányáról is említés tétetik a röpiratban, ma táviratilag provokálta Springert.

Laptulajdonos

Felelős szerkesztő

SZAUTTER GUSZTAV PLEININGER FERENC

TAIZS JÓZSEF

kiadó.

Hirdetések.

ÉRTESÍTÉS.

A n. é. közönség b. tudomására adjuk, hogy **Pécsett, Irgalmasok-utcája 14. sz. a.**

antiquár-, könyv- és papir-

kereskedést

nyitottunk.

Ajánljuk állandóan tartott dúsan felszerelt raktárunkat, úgy a bel- mint a külföldi irodalom legjobb termékeiből, melyek új és hibátlan állapotban mélyen leszállított áron kaphatók.

Egyes könyvek, valamint egész könyvtárak legmagasabb áron vétetnek.

Szives pártfogást kér

Krausz és Társa

könyvkereskedés, antiquarium, papirkereskedés és colportage üzlete

Pécs. Irgalmasok-u. 14. szám.

Egy jó házból való fiu
tanoncnak felvétetik

Kacskovics Géza

✱ fűszer- és csemege kereskedésében ✱
Pécsett, Jókai-tér 5. szám.

Grün Bernát UTÓDA

férfiszabó

PÉCS, Zsiga gyógyszertár fölötti emelet.

Alapított 1865-ben.

A vidék egyik legnagyobb és leg-
régibb elsőrendű

szabó-üzlete

ajánlja dusan felszerelt raktárát a leg-
kitünőbb minőségű szövetekben,
melyekből mindennemű

férfi-ruhák

a cégtulajdonos személyes felügyelete
mellett, a mai kor igényeinek megfelelőleg
a legkiválóbb gondtal, olcsó ár-
ban készíttetnek.

A n. é. közönség szives pártfogását
kérve vagyok

kiváló tisztelettel

Grün Bernát utóda.

Graf Andrássy Aladár szigetvári uradalmában

eladásra kerülnek:

30 db. 5 éves — saját nevelésű — jól
fejlett s befogásra alkalmas ma-
gyar tinó,

48 db. 4—8 éves magyar tehen,

26 db. magyar mustra ökör,

2 db. bivaly ökör,

melyek a szigetvári vasuti állomástól
10 kilométernyire fekvő Szt.-Mihályfa
pusztán bármikor megtekinthetők.

Szt.-Mihályfa 1901. okt. 10.

Békefy Gyula,

urad. tisztartó.

Sirkövek igen diszes kivitelben kaphatók jutányos árért.

Piacsek Károly
kőfaragó üzletében
Pécsett, Kossuth Lajos-u. 1.

Szülők figyelmébe!

Az új iskolai évad kezdete al-
kalmával bátorkodom dusan felszerelt

fiu és gyermek

ruha-raktáramat

nagy becsű figyelmébe ajánlani.

A nálam vásárolt ruhákért **locsósá-
guk** mellett **tartósságukért** kezes
kedem.

Minden előforduló ja-
vitást, tisztítást, vasalás az
iskola éven belül díjazás nél-
kül végeztetem.

Becsés megrendeléseiket kéri kitűnő
tisztelettel

Klein Sándor

férfi-, fiu- és gyermekruha-raktár.

Pécs, Széchenyi-tér 7.

A Pécsi Takarékpénztár

épületében, Széchenyi tér 9. szám,

egy 5 szobás

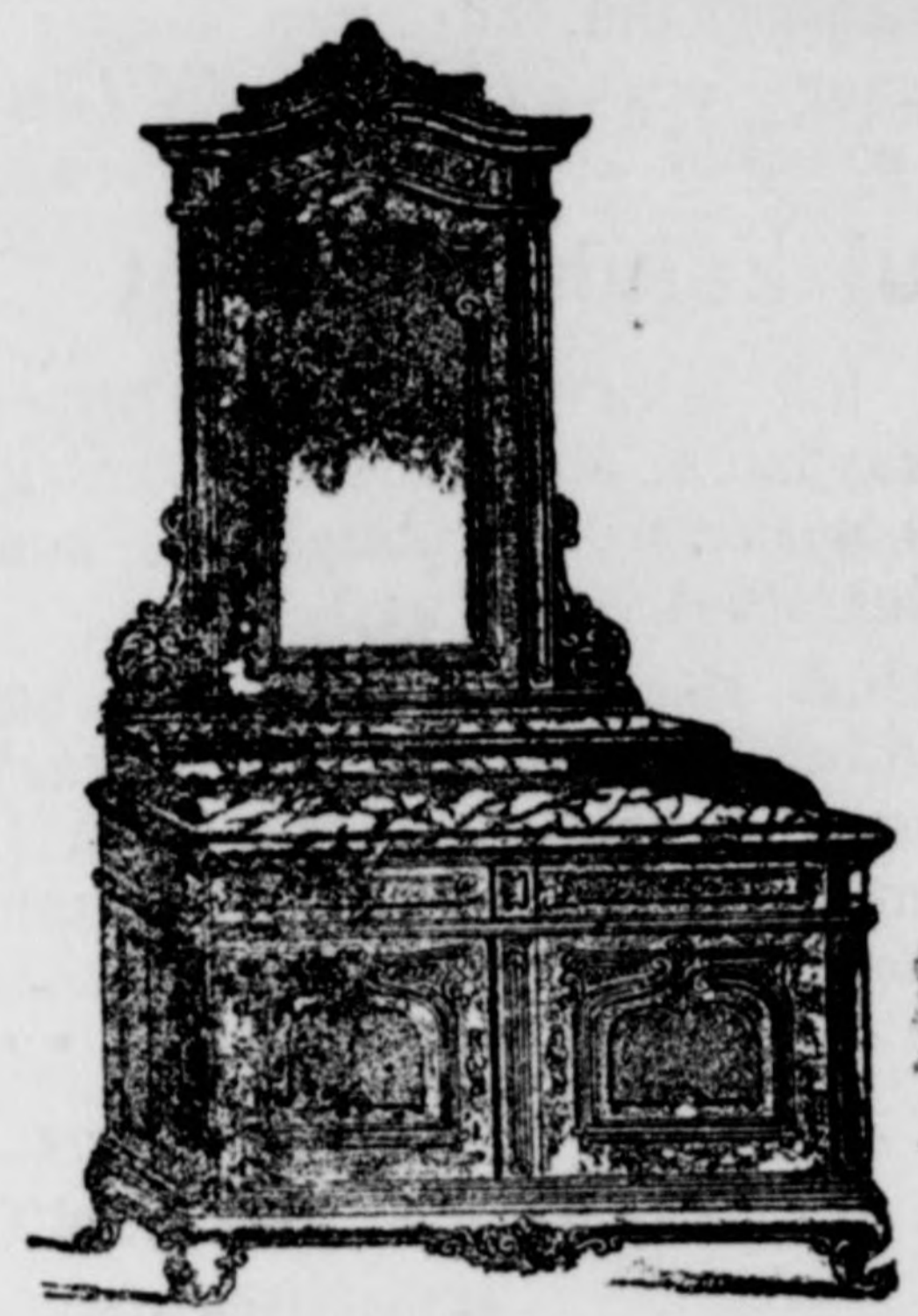
és

egy 6 szobás

LAKÁS

fürdőszoba és egyéb mellékhelyiségekkel

azonnal bérbeadó.

ZSOLNAY IMRE

BUTOR-

raktára
és műhelyei

PÉCS,

Ferenciek-utca 11. szám.

Emeleti utcai lakás,

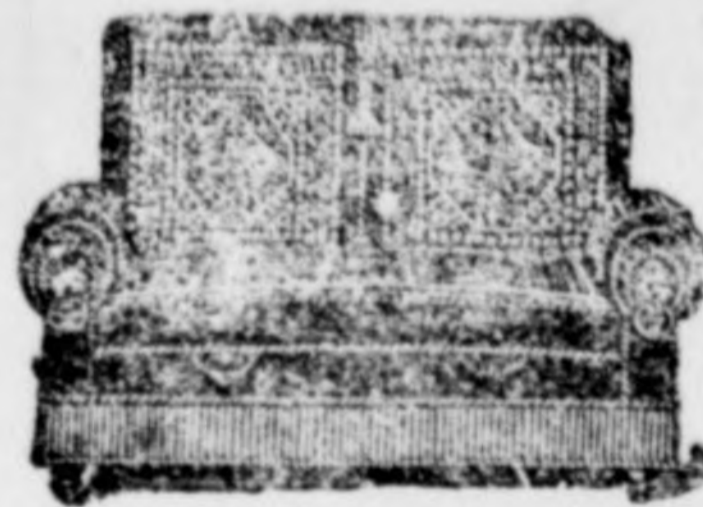
mely áll 2 szoba, alkov, konyha
és mellékhelyiségekből, az
Árpád-utca 31. szám alatti házban
november 1-től kiadó.

Évi bér 280 korona.

Bővebbet ugyanott a házmesternél
vagy lapunk kiadóhivatalában.

LEDERER M.

kárpitos és díszítő, Pécsett, Király-utca 20. szám.
(Fekete-féle ház.)

Ajánlja a legegánsabb és legújabb
kárpitos butorok, garnitu-
rák, foteuiliek, divánok és
ottománokat

a legegyszerűbbtől a legfinomsábig **legolcsóbb árak mellett.**
Szabadalmazott ágykerevet. — Mindennemű javítások pon-
tosan és lelkiismeretesen eszközöltetnek.

Megrendelések csakis legújabb minták szerint gyorsan és
olcsón készíttetnek.

Szoba kárpitozások a legújabb minták szerint stilsze-
rűen és olcsón készíttetnek.

Szabadalmazott ágykerevet „UNICUM“ nyugvó mad-
raczezal.

Üzlet-megnyitás!

A nagyérdemű közönség becses tudomására hozom, hogy *Baranya Szt-Lőrincsen, a Vasuti-utczában 250. számú házban*

új kályhás-üzletet

nyitottam, hol mindenkor készen *új cserépkályhák* kaphatók. Megrendelésre készítek *öt szögletű és nyolcszögletű kályhákat, kandalókat és takaréktűzhelyeket* is.

Továbbá mindenkor ellátalak használatban lévő *kályhák, kandalók, takaréktűzhelyek javítását* vagy azoknak átrakását is. A kitűnő jó munkám után igen olcsó árakat számítok, miért is üzletemet a nagyérdemű közönség szives pártfogásába ajánlva, maradok

kész szolgájuk
GINZER BALINT,
agyagkályha-készítő.

!! Éppen most jelent meg !!

A Pécs szab. kir. város és határában levő épületek

jegyzéke

(Háztulajdonosok névjegyzékével)

ára 2 korona.

Kapható lapunk kiadóhivatalában.

Erreth-féle borok kizárólagos raktára.

Nagyságos **Erreth János** ur, Pécs város elsőrendű bortermelője **kitűnő minőségű, saját termésű**

pécsi hegyi borainak

eladását kizárólag tisztelettel alulírottra ruházván, abban a szerencsés helyzetben vagyok, hogy ezen köztudomásulag **a legkényesebb igényeknek is megfelelő ó-borokat** mindig friss töltésben palaczkozva, kívánatra hordókban is — **hamisítatlan minőségért kezeskedve** — árusíthatom.

A fenti borokból különösen a következőket van szerencsém a n. é. közönség figyelmébe ajánlani:

1891. évbéli fehér asztali bor literje . . . 55 kr.

1885. évbéli bálicsi fehér pecsenye-bor,
palackja (0.7 l.) 70 kr. } adóval

Adónélkül 7 krral olcsóbb literenkint.

☞ Árak palaczkokkal együtt értendők. Palaczkok 7 kr. értékben visszavétnak. ☞

Kerdl Lajos,

fűszer-, bór- és csemege-kereskedése

PÉCSETT, Király-u. 6. sz.

Hamisítatlan minőségért kezeskedik.

Zamatos asztali borok.

Kitűnő pecsenye-borok.

A város legélénkebb

forgalmu helyén

nagyobb és kisebb

bolthelyiségek

bármely naptól

kezdődőleg bérbeadatnak.

Czim a kiadóhivatalban.